

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.780/2012/9. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. D. I. (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (tartózkodási helye: címe) felperesnek, a dr. Görömbei Zoltán (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben kártérítés iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 6.P.21.577/2011/28. számú ítélete ellen a felperes részéről 30. sorszám alatt előterjesztett, s a 36., Pf.3. és 4. sorszámok alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 20 000 (húszezer) Ft másodfokú perkoltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének a díját, valamint a feljegyzett 64 000 (hatvannégyezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

2010. novemberében a felperes előzetes letartóztatottként az alperesnél volt fogvatartva. 2010. november hó 21. napján 22 óra 48 perc és 23 óra között vették fel aOrvos- és Egészségügyi Centrumának Sebészeti Intézetébe, rajta vakbélműtét végzetek, amit másnap 1 órakor fejeztek be. Még aznap 11 órakor a felperest elbocsátották azzal, hogy a "x-i" rabkórházba szállítják át további megfigyelés és terápia céljából; a sebe reakciómentes, kapocsszedés 5 nap múlva aktuális.

A felperes elbocsátását megelőzően az alperes egészségügyi szolgálata egyeztetett a felperes zárójelentését kiállító kezelőorvossal, aki azt a tájékoztatást adta, hogy a felperes egyszerű személygépjárművel szállítható, az egészségi állapota speciális feltételek biztosítását nem igényli (mentőautóval fekvő testhelyzetben történő szállítást mentőápolói felügyelet mellett).

A felperes rabomobilban került visszaszállításra az alpereshez, majd a nem beteg fogvatartottak szállítására rendszeresített rabomobil személygépjárműjével a Büntetés-végrehajtás Központi Kórházába, a 270 km-es út 14 óra 40 perctől 18 óráig tartott.

Orvosszakmai szempontból indokolt lett volna mentőápolói kíséret mellett a fekvő testhelyzetben történő szállítás. A hasi műtéteket követő korai szövődmények esetleges fellépése esetén ugyanis a fellépő szövődmény elhárítása szakképzett személyzetet és felszerelést igényel, melynek hiányában a szállítás módjától függetlenül bekövetkező szövődmény ellátásának a lehetősége nem áll fenn. A perbeli esetben az őrzött szállítás hiánya miatt az esetleges egészségkárosodás lehetősége fennállt, ám erre mégsem került sor. A szállítás adott módja ellen következetesen tiltakozó felperes a szállítás során pszichésen zaklatott állapotban volt, amit a potenciális egészségügyi károsodástól való félelem, szorongás idézett elő. A szállítás időtartama alatt az úttest minőségétől függő mértékű hasi fájdalmak voltak.

A perindítást megelőzően az alperes a felperes által előterjesztett kártérítési igényt elutasította (42-161/9/2011.), amellyel szemben a törvényes határidőn belül előterjesztett kereseti kérelmében a felperes az alperest 800 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 28. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 40 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt kereseti illetéket és az állam által előlegezett költséget az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 95. §-a alapján a mentés igénybevételéhez való jog a Magyar Köztársaság területén - állampolgárságra vagy egészségbiztosítási jogviszony fennállására való tekintet nélkül - mindenkit megillet, a törvény 94. §-a (4) bekezdésének b) pontja alapján mentésnek minősül - a sürgősségi igényétől függetlenül - az orvos által rendelt és a beteg legalább mentőápolói felügyeletet igénylő - gyógyintézetből gyógyintézetbe történő - őrzött szállítás annak érdekében, hogy a beteg szállítás közben szükség esetén azonnali egészségügyi ellátásban részesülhessen.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes esetében az előzőek szerinti őrzött szállítás indokoltsága fennállt.

A fogvatartottak egészségügyi ellátásáról szóló 5/1998. (III. 6.) IM rendelet (továbbiakban R.) 4. §-a alapján a fogvatartott egészségi állapotának megfelelő gyógyító-megelőző ellátását elsősorban a fogvatartó bv. intézet, illetve a.....i Kórháza biztosítja; a fogvatartott ezt az ellátást köteles igénybe venni.

A R. 13. §-ának (1) bekezdése alapján a beteg fogvatartottat - egészségi állapotától függően - elsősorban mentő vagy betegszállító gépkocsival kell szállítani. A R. 13. §-ának

(2) bekezdése alapján, amennyiben a fogvatartott egészségi állapota megengedi, a szállításra - az orvos előírásait figyelembe véve - a bv. intézet szállító járműve is igénybe vehető.

Az alperes egészségügyi szolgálata a felperes szállításának megszervezését megelőzően egyeztetett a felperes ellátását biztosító külső egészségügyi intézmény orvosával, aminek során kapott kezelőorvosi előírás szerint a felperes egyszerű személygépjárművel szállítható, az egészségi állapota speciális szállítási feltételeket nem igényel. Ezt alátámasztja az is, hogy a zárójelentésen a kezelőorvos speciális szállítási szükségletet nem tüntetett fel, s azt kifejezetten rögzítette, hogy a távozás helye a "X-i BV Kórház, s az utazás rabszállító autóval történik.

Emiatt az alperes egészségügyi szolgálata az adott helyzetben általában elvárható módon járt el akkor, amikor a felperes kezelőorvosának véleményét a szállítás megszervezésével összefüggésben kikérte, és az adott kezelőorvosi előírásokat figyelembe véve szervezte meg a szállítást. Az adott helyzetben általában elvárható magatartásnak megfelelő eljárás a felróhatóság hiányát vonja maga után, ez pedig az alperes kártérítési felelősségét kizárja.

A felperes oldalán bekövetkezett immateriális hátránnyként csak az volt megállapítható, hogy a bő három óra időtartamú szállítása során pszichésen zaklatott állapotban volt, valamint változó mértékű hasi fájdalmai jelentkeztek.

A nem vagyoni kártérítésnek a kárpótlás szükségszerűségét és összecszerűségét alapvetően meghatározó funkciója a személyi sérelem kompenzálása, az elszenvedett immateriális hátrány hozzávetőleges kiegyensúlyozása pénzbeli szolgáltatás nyújtásával, mely körben a kompenzáció az elszenvedett sérelmeket és a tönkretett életlehetőségeket helyettesítő, kiegyensúlyozó, az elvesztett helyett másnemű előnyt nyújtó funkciókat tölt be. A felperest ért immateriális hátrány igen rövid időtartama és annak csekély súlya folytán nem érte el azt a mértéket, ami a pénzbeli kompenzációt indokolná.

Ezek miatt az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte őt az alperes költségeinek a megtérítésére, míg a le nem rótt kereseti illetéket és az állam által előlegezett költséget a felperes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást, vagylagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítása mellett. Állítása szerint őt alhasi fájdalomban megnyilvánuló egészségkárosodás érte, ami megalapozza az alperes felelősségét is. A megismételt eljárásban perbe kívánja vonni a műtétet végző egészségügyi intézményt és a szükséghez képest a rabkórházat is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján és hivatkozással arra, hogy egyrészt a felperes az elsőfokú eljárásban maradandó egészségkárosodásra nem hivatkozott, másrészt panaszt nem is jelzett az egészségügyi osztály előtt.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a megalapozott döntéshez szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, amelyből levont jogi következtetéseivel és annak indokaival is egyetértett az ítélet tábla.

A felperes a kárigényét a rabomobillal történt szállítás keltette szorongásra alapította elsődlegesen, amellyel összefüggésben az alperes sikerrel mentette ki magát a felelősség alól az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint, így ez okból nem kerülhetett sor a marasztalására.

A fellebbezésében a felperes alhasi fájdalomban megnyilvánuló egészségkárosodására hivatkozással is kérte az alperes marasztalását, amely új tény állítására a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése alapján nem volt lehetősége, így azzal az ítélet tábla sem foglalkozott érdemben, ám mégis rámutat arra, hogy a felperes több alkalommal is megjelent orvosi vizsgálaton a fogvatartása során, de egyetlen alkalommal sem panaszkodott ilyen jellegű fájdalomra.

Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozhatta meg az a felperesi szándék, miszerint a megismételt eljárásban perbe kívánja vonni a műtétet végző egészségügyi intézményt és a szükséghez képest a rabkórházat; amennyiben ez utóbbiakkal szemben is követelést akar érvényesíteni, úgy ezt külön perben teheti meg.

A leírtak miatt az ítélet tábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta annak helyes indokainál fogva a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint.

A felperes a fellebbezési eljárásban is peresztes lett, ezért ő a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles a jogi képviselővel eljáró alperes javára másodfokú perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítélet tábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjban határozta meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 64 000 Ft összegű fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli, ahogy az őt képviselő pártfogó ügyvéd díját is a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2013. január hó 31. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő